

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 150/2023
05.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца Град Београд, Секретаријат за имовинске и правне послове, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, са седиштем у Београду, против туженог „INTRACO CONSULTING“ д.о.о. са седиштем у Београду, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 05.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац Град Београд, Секретаријат за имовинске и правне послове, поднео је Привредном суду у Београду тужбу против туженог „INTRACO CONSULTING“ д.о.о. из Београда, ради наплате новчаног потраживања у износу од 6.580.652,40 динара. Оцењујући своју стварну надлежност у смислу члана 17. Закона о парничном поступку, Привредни суд у Београду се решењем од 28.11.2022. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном.

Први основни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност налазећи да је, с обзиром на означену вредност предмета спора која омогућава изјављивање ревизије, надлежан Виши суд у Београду.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) и члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према члану 23. став 1. тачка 7. тог закона, виши суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

Из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, произилази да је привредни суд надлежан увек да суди у споровима између привредних субјеката, без обзира на врсту спора, док у ситуацији када се ради о спору између привредног субјекта и другог правног лица, привредни суд је надлежан само уколико је испуњен и други услов прописан законом а то је да је спор проистекао из обављања делатности привредног субјекта.

У конкретном случају, ради се о спору између тужиоца – Града Београда, као правног лица и туженог „INTRACO CONSULTING“ д.о.о. као привредног субјекта. Како је предмет спора исплата дуга на име закупнине за пословни простор, следи закључак да није испуњен ни субјективни, ни објективни критеријум из напред наведене законске одредбе за стварну надлежност привредног суда па је за суђење у овом предмету стварно надлежан суд опште надлежности.

Међутим, како износ потраживања од од 6.580.652,40 динара одговара вредности од 55.967 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, реч је о спору у коме вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије па нема места примени члана 22. став 2. Закона о уређењу судова за стварну надлежност основног суда, већ је применом члана 23. став 1. тачка 7. тог Закона, за суђење у овој правној ствари надлежан Виши суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић